

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

31 жовтня 2025 року

Старший слідчий 4 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України капітан юстиції Бутенко Тарас Андрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 02.04.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12022170430000212, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ямакіді Олексія Філіповича, 23.01.1976 року народження, громадянина російської федерації, уродженця м. кримськ, кримського району Краснодарського краю рф, військовослужбовця збройних сил рф, до липня 2023 року командира 44-го окремого авіаційного полку особливого призначення дальньої авіації військово-повітряних сил повітряно-космічних сил зс рф (військова частина 83122, авіабаза саваслейка нижньогородської області рф), у військовому званні полковника,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438** КК України, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб (*в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III*);

- **ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438** КК України, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких

надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, яке спричинило загибель людини (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Ямакіді О.Ф.:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема, резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – Додаткового протоколу I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Статтею 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (далі – Положення), забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

Відповідно до статті 51 (1) Додаткового протоколу I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Крім того, згідно положень статті 51 (2) Додаткового протоколу I та статті 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи погрози насильством, які мають головною метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Згідно статті 52 (1) Додаткового протоколу I, цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Відповідно до пункту 2 указаної статті Додаткового протоколу I, напади повинні суворо обмежуватися об'єктами. Що стосується воєнних об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

Згідно положень статті 54 (2) Додаткового протоколу I, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби з метою викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Стаття 57 (1) Додаткового протоколу I зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти.

Згідно пункту 2 указаної статті, щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:

а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункті 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати;

б) напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати,

викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати;

с) робиться ефективно завчасне попередження про напади, які можуть торкнутися цивільного населення, за винятком тих випадків, коли обставини цього не дозволяють.

Статтею 23 (g) IV Гаазької Конвенції від 18.10.1907 про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі (далі – IV Гаазької Конвенції), крім заборон, передбачених спеціальними конвенціями, особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

Нормами 7-10, 15, 22 та 54 Звичаєвих норм міжнародного гуманітарного права визначено, що сторони конфлікту завжди повинні розрізняти цивільні об'єкти та військові цілі. Напади можуть спрямовуватися лише на військові цілі. Напади не повинні спрямовуватися на цивільні об'єкти.

Що стосується об'єктів нападу, то військові цілі обмежуються тими об'єктами, які за своєю сутністю, розташуванням, метою чи способом використання ефективно сприяють веденню військових дій і чиє часткове або повне зруйнування, захоплення або нейтралізація в обставинах, що склалися на конкретний момент часу, надає явну військову перевагу.

Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не належать до військових цілей. Цивільні об'єкти перебувають під захистом від нападів, окрім випадків і протягом того часу, коли вони стають військовими цілями.

Окрім того, відповідно до статті 8(2)(b)(ii) Римського статуту, умисне спрямування нападів на цивільні об'єкти, тобто об'єкти, що не є військовими цілями, кваліфікується як воєнний злочин.

Сукупність об'єднаних магістральними електричними мережами атомних, теплових-, гідроелектростанцій, електричні і теплові мережі, а також електростанції, які працюють на альтернативних (відновлювальних) джерелах електроенергії (ВДЕ) (сонячні, вітрові, біо та інші) складають Об'єднану енергетичну систему України (далі – ОЕС України). Різні види електричних підстанції в ОЕС України забезпечують прийом, перетворення і розподіл електроенергії.

Указані енергетичні об'єкти ОЕС України за своїм призначенням не відносяться до об'єктів військового характеру, не використовуються у військових цілях, не вносять ефективний вклад у воєнні дії, не надають воєнної переваги та не виробляють електроенергію для регулярної істотної і безпосередньої підтримки воєнних операцій, промислових об'єктів, а також об'єктів оборонно-промислового комплексу України.

Вищеперелічені енергооб'єкти, що об'єднані спільним режимом виробництва, передавання та розподілу електричної й теплової енергії за їх централізованого керування, здійснюють енергозабезпечення цивільного населення усєї території України, що є необхідним для їх виживання.

Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії рф, у період з 24.02.2022 і упродовж 2022 та 2023 років Силами оборони України проводилися успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації зс рф території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що початковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Сили оборони України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили рф з окупованих територій України, політичне і військове командування рф, у тому числі командувач дальньої авіації повітряно-космічних сил зс рф (далі – дальньої авіації) генерал-лейтенант Кобилаш С.І., його заступник генерал-майор Пчела О.В., (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та інші невстановлені на цей час досудовим слідством особи, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, у невстановлений досудовим слідством час розробили план спрямований на тероризування цивільного населення України шляхом забезпечення здійснення збройними силами рф систематичних масштабних обстрілів крилатими ракетами дальньої авіації і чорноморського флоту рф, а також ударними безпілотними літальними апаратами (далі – БПЛА), зокрема «Shahed 129», міст та інших населених пунктів всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної інфраструктури, а саме об'єктам енергетики України, що призводить до припинення роботи промислових підприємств та інших цивільних установ і організацій, необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету вимусити керівництво України піти на вигідні для рф територіальні та політичні поступки.

З кінця 2021 року по липень 2023 року, більш точні дати на цей час досудовим слідством не встановлені, військовослужбовець зс рф полковник Ямакіді Олексій Філіпович проходив військову службу на посаді командира 44-го окремого авіаційного полку особливого призначення дальньої авіації військово-повітряних сил повітряно-космічних сил зс рф (військова частина 83122, яка дислокується на авіабазі «саваслейка» у селі саваслейка кулебакського району нижньогородської області рф) (далі – 44-й окремих авіаційний полк).

Очолований полковником Ямакіді О.Ф. у вищевказані періоди 44-й окремих авіаційний полк у складі дальньої авіації є засобом верховного головнокомандувача зс рф – президента рф, на який разом з іншими підрозділами дальньої авіації покладено вирішення стратегічних (оперативно-стратегічних) і оперативних задач на театрах воєнних дій (стратегічних напрямках).

На озброєнні 44-го окремого авіаційного полку перебувають винищувачі-перехоплювачі МіГ-31К з аеробалістичними ракетами 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал».

У зв'язку із займаною Ямакіді О.Ф. у вищевказаний період посадою командира 44-го окремого авіаційного полку, останній є безпосереднім організатором несення служби полку, наділений всією повнотою розпорядчої влади відносно підлеглих і несе персональну відповідальність за виконання усіх покладених на полк завдань.

Будучи командиром 44-го окремого авіаційного полку, Ямакіді О.Ф. ніс повну та одноосібну відповідальність за постійну бойову готовність полку, за успішне виконання полком бойових завдань в установлені терміни, організував та здійснював управління підлеглими підрозділами особисто та через штаб, а також через своїх заступників, начальників відділень та служб функціонально підпорядкованими йому підрозділами.

Для реалізації вищевказаного злочинного умислу військове командування рф, у тому числі командувач дальньої авіації генерал-лейтенант Кобилаш С.І., його заступник генерал-майор Пчела О.В. та інші невстановлені на цей час досудовим слідством особи, у невставлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24.02.2022 залучили полковника зс рф Ямакіді О.Ф., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на припинення функціонування критичної цивільної інфраструктури, зокрема об'єктів електроенергетики України та промисловості, тероризування цивільного населення України у вищевказаний спосіб, а останній погодився її виконати.

Так, співучасниками злочину у період щонайменше з 24.02.2022 по липень 2023 року на Ямакіді О.Ф. покладался обов'язок забезпечувати нанесення підпорядкованими йому силами та засобами 44-го окремого авіаційного полку, а саме винищувачами – перехоплювачами МіГ-31К систематичних і масштабних ударів аеробалістичними ракетами 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал» по цивільним об'єктам, розміщеним у населених пунктах на всій території України, зокрема по об'єктам енергетики Об'єднаної енергетичної системи України (електропідстанції, гідроелектростанції та інші), які мають надзвичайно важливе значення для виживання цивільного населення та іншим об'єктам цивільної інфраструктури.

При цьому, вищевказане політичне і військове командування рф разом з Ямакіді О.Ф. знали та розуміли, що цивільна інфраструктура, у тому числі об'єкти енергетики України, які мають надзвичайно важливе значення для виживання цивільного населення та інші об'єкти цивільної інфраструктури перебувають під охороною норм міжнародного гуманітарного права, які забороняють піддавати їх нападам і знищенню, указані цивільні об'єкти за своїм призначенням не відносяться до об'єктів військового характеру, не надають воєнної переваги, не використовуються у військових цілях та не вносять ефективний вклад у воєнні дії.

У подальшому, у період з 15.10.2022 по 09.03.2023 полковник Ямакіді О.Ф., перебуваючи на авіабазі «саваслейка» у селі саваслейка кулебакського району нижньгородської області рф та в інших невстановлених досудовим слідством

місцях на території російської федерації, виконуючи спільний злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування рф, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для їхнього існування, бажаючи настання таких наслідків, в порушення статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2), 85 (3)(а) Додаткового протоколу I, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, знаючи та розуміючи що електропідстанції ОЕС України є цивільними об'єктами критичної інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, знищення яких не викликане військовою необхідністю та не надають воєнної переваги, віддав наказ підпорядкованим йому військовослужбовцям 44-го окремого авіаційного полку на нанесення ударів з використанням винищувачів-перехоплювачів МіГ-31К ударів аеробалістичними ракетами 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал» по цивільним об'єктам ОЕС України.

Для виконання відведеної ролі в реалізації указанного спільного плану, у вищевказаний період Ямакіді О.Ф. одержував від командувача дальньої авіації генерал-лейтенанта Кобилаша С.І., його заступника генерал-майора Пчели О.В. та інших невстановлених на цей час досудовим слідством осіб із числа військового командування рф оперативні директиви (бойові розпорядження) щодо нанесення підпорядкованими йому, як командир 44-го окремого авіаційного полку, підрозділами з використанням винищувачів-перехоплювачів МіГ-31К ударів аеробалістичними ракетами 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал» по визначеним у цих бойових документах конкретним об'єктам цивільної енергетичної інфраструктури на території України, з визначеними координатами місць їх розташування.

Виконуючи указані оперативні директиви (бойові розпорядження), на виконання поставлених бойових завдань, Ямакіді О.Ф. здійснюючи, як командир полку, керівництво військовослужбовцями підпорядкованих йому підрозділів 44-го окремого авіаційного полку (особи яких на цей час досудовим розслідуванням не встановлені) і координацію їх дій, шляхом віддання наказу організував всебічне забезпечення щодо: розроблення та затвердження замислів і рішень на ведення бойових дій, а також графіки підготовки та здійснення нанесення ракетних ударів; визначення потреб в ракетах по задачам бойових дій; погодження зазначених бойових документів з вищим військовим командуванням зс рф, у тому числі командуванням дальньої авіації; здійснення координації дій і управління підпорядкованих йому підрозділів безпосередньо під час нанесення ракетних ударів по визначеним об'єктам енергосистеми України, а також доповідав про результати нанесених ракетних ударів вищому військовому командуванню дальньої авіації зс рф.

Так, Ямакіді О.Ф. у період з 15.10.2022 по 09.03.2023 перебуваючи на авіабазі «саваслейка» у селі саваслейка кулебакського району нижньгородської

області рф та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території російської федерації, виконуючи відведену йому роль у спільному злочинному плані, спрямованому на тероризування цивільного населення України і знищення об'єктів енергетичної інфраструктури України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування рф, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення значної кількості цивільного населення, а також знищення і руйнування об'єктів цивільної енергетичної інфраструктури, які необхідні для виживання цивільного населення, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вищевказаних норм міжнародного гуманітарного права, знаючи та розуміючи що об'єкти енергетики ОЕС України є цивільними об'єктами інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, знищення яких не викликане військовою необхідністю та не надає воєнної переваги, здійснюючи всебічне управління підпорядкованими йому, як командиру 44-го окремого авіаційного полку, підрозділами, координацію їх діями і контролю під час виконання бойових завдань, віддав наказ на нанесення ударів, з використанням винищувачів-перехоплювачів МіГ-31К аеробалістичними ракетами 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал», по об'єктам цивільної інфраструктури України, а саме:

10.02.2023 у невстановлений досудовим розслідуванням час, винищувачем-перехоплювачем МіГ-31К, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. тамбов тамбовської області рф, здійснено пуск аеробалістичної ракети 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал», якою приблизно о 10 годині 45 хвилин нанесено удар по цивільному об'єкту ОЕС України – території Добротвірської ТЕС АТ «ДТЕК «Західенерго», що знаходиться в смт. Добротвір Львівської області;

09.03.2023 у невстановлений досудовим розслідуванням час, винищувачем-перехоплювачем МіГ-31К, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. шацьк рязанської області рф, здійснено пуск аеробалістичної ракети 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал», якою приблизно о 09 годині 30 хвилин нанесено удар по об'єкту енергетики ОЕС України – території Бурштинської ТЕС АТ «ДТЕК «Західенерго», що знаходиться в м. Бурштин Івано-Франківської області;

09.03.2023 у невстановлений досудовим розслідуванням час, винищувачем-перехоплювачем МіГ-31К, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. шацьк рязанської області рф, здійснено пуск аеробалістичної ракети 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал», якою приблизно о 05 годині 50 хвилин нанесено удар по об'єкту енергетики ОЕС України – території Ладжинської ТЕС АТ «ДТЕК «Західенерго», що знаходиться в м. Ладжин Вінницької області.

Зазначені умисні протиправні дії Ямакіді О.Ф., який діяв за попередньою змовою групою осіб спільно з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В. та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, призвели до знищення і руйнування вищевказаних об'єктів цивільної критичної інфраструктури ОЕС України, що викликало кризу в енергозабезпеченні цивільного населення України, яке надзвичайно важливе для його виживання.

Таким чином, Ямакіді О.Ф. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

Також, Ямакіді О.Ф. 26.01.2023 перебуваючи у невстановлених досудовим слідством місцях на території російської федерації, виконуючи відведену йому роль у спільному злочинному плані, спрямованому на тероризування цивільного населення України і знищення об'єктів енергетичної інфраструктури України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення значної кількості цивільного населення, а також знищення і руйнування об'єктів цивільної енергетичної інфраструктури, які необхідні для виживання цивільного населення, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вищевказаних норм міжнародного гуманітарного права, знаючи та розуміючи що об'єкти енергетики ОЕС України є цивільними об'єктами інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, знищення яких не викликане військовою необхідністю та не надає воєнної переваги, здійснюючи всебічне управління підпорядкованими йому, як командиру 44-го окремого авіаційного полку, підрозділами, координацію їх діями і контролю під час виконання бойових завдань, віддав наказ на нанесення удару, з використанням винищувача-перехоплювача МіГ-31К, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, аеробалістичною ракетою 9-С-7760 гіперзвукового комплексу Х-47М2 «Кинджал», з повітряного простору у районі м. тамбов тамбовської області РФ о 09 годині 57 хвилин по об'єкту цивільної інфраструктури підстанції ТЕЦ-5 (Київ).

Зазначені умисні протиправні дії Ямакіді О.Ф., який діяв за попередньою змовою групою осіб спільно з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В. та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, призвели до знищення і руйнування

вищевказаного об'єкту цивільної критичної інфраструктури ОЕС України, що викликало кризу в енергозабезпеченні цивільного населення України, яке надзвичайно важливе для його виживання, а також до загибелі цивільної особи Піха Ф.І.

Таким чином, Ямакіді О.Ф. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, яке спричинило загибель людини, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

Старший слідчий 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
капітан юстиції

Тарас БУТЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор третього відділу
першого управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора

Ігор БОЯН

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2025 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2025 року
Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий 4 відділу

З управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

капітан юстиції

Тарас БУТЕНКО